

1. Een klein, zwart boekje

Pieter gaat op zijn tenen staan. De boekenplank is erg hoog. Hij kan er nog niet bij. Maar hij wil dat kleine, zwarte boekje zo graag hebben. Pieter rekt zich uit ... De stoel waar hij op staat, wiebelt een beetje.

Ja! Hij heeft 't.

Voorzichtig laat hij zich weer van de stoel zakken. In zijn hand heeft hij het boekje dat hij zondag mag meenemen naar de kerk. Hij legt het op zijn bed en schuift de stoel terug in de hoek van zijn kamer. Dan pakt hij het boekje en gaat op de rand van zijn bed zitten. Met zijn vinger voelt hij over de voorkant. Het voelt een beetje ribbelig. Eens even kijken naar de binnenkant. De blaadjes zijn erg dun en er staan een heleboel kleine lettertjes op. Pieter zucht. Jammer! Dat hij nog niet kan lezen.

Pieter kijkt nog een keer naar de voorkant. Er staat ook een woord op. De eerste letter kent hij wel.

Dat is de P van Pieter. Welk woord zou er op het boekje staan? Weet je wat? Hij gaat het aan mama vragen.

Met het boekje in zijn hand loopt Pieter naar





beneden. Mama is in de keuken de was aan het opvouwen.

'Mam', zegt Pieter, 'wat staat hier?' Hij wijst naar het woord op de voorkant.

Mama kijkt op. 'Hé, je psalmboekje. Heb je dat van de boekenplank gepakt?'

Pieter knikt. 'Ja, want dit mag ik zondag toch meenemen? Dat heeft papa gezegd.'

'Ja hoor', zegt mama, 'dat mag. Als je naar de kerk gaat, neem je dat altijd mee. Vanaf de eerste keer. Dus jij mag het ook meenemen.' Ze vouwt een handdoek op. 'Weet je wat, Pieter? Ik breng eerst de schone was naar boven en dan gaan we samen het psalmboekje bekijken.'

Om over te praten:

Weet jij waar bij jou thuis een psalmboekje ligt?

